

forebygge konflikter. Der er tale om en forsikring i forhold til fremtidige terroraktioner, i forhold til fremtidige konflikter.

Så siger man, at vi jo er meget godt med her i Danmark – det er vi også – og at andre lande også skal med. Ja, andre lande skal også med. Men ville det ikke være en idé, at vi begynder at tænke sikkerhedspolitik på en ny måde i det danske samfund, i det danske Folketing, hvor man siger: Der er lande, der bruger mange penge på militært isenkram, som definerer deres sikkerhedspolitik sådan. Vi definerer sikkerhedspolitik anderledes. Vi bruger ikke mange penge på militært isenkram. I stedet for bruger vi pengene på ulandsbistand, på hjælp til at forebygge konflikter i fremtiden.

Derfor er det også nødvendigt at tænke sikkerhed langt bredere, at få en samlet diskussion af den nye sikkerhedssituation, hvor vi sammentænker militær, civilt beredskab, ulandsbistand, Øststøtte, de forskellige tiltag, der alle sammen har et sikkerhedspolitisk formål. Den debat vil vi tage. Vi er villige til at gøre en aktiv indsats for at håndtere den trussel, der ligger i terrorismen, med en vifte af tiltag, som er nødvendige. Her er vi ikke dogmatiske. Vi er åbne over for en diskussion, vi er åbne over for gode argumenter, men vi mener ikke, det er gode argumenter, at man forsøger at skabe det indtryk, at man ved Rambo-agtige tiltag, ved at efterligne Dirty Harry og general Patton på den måde kan få fjernet forudsætningerne for terrorisme. Der er andre ting, der skal til.

Vi er heller ikke villige til at føre krig mellem religionerne. Der er opstået en meget ubehagelig, utiltalende diskussion, hvor islam og muslimer gøres til skurke. Mange danske muslimer har kunnet mærke en stigende modvilje og indirekte beskyldninger om, at de har et ansvar for den forfærdelige hændelse den 11. september. Her har vi som politikere et ansvar.

Den amerikanske præsident viste en flot gestus. Den ærkereaktionære amerikanske præsident viste en flot gestus, da han kort tid efter besøgte en moské og klart sagde, at islam ikke er ensbetydende med terrorisme. Vi, der sad i Washington i dagene efter terrorangrebet, oplevede mindehøjtideligheden i domkirken i Washington. En af de første, der holdt tale, var en imam, der startede med at tale på arabisk og gik over til amerikansk bagefter for netop at markere, at det her var ikke noget, som de amerikanske muslimer havde hverken lod eller del i. Det var en gestus også, at han fik lov til at tale som en af

de allerførste ved den pågældende mindehøjtidelighed.

Det er også nødvendigt, at det her Folketing træder i karakter og uden vaklen giver det klare signal, at ingen religiøs gruppe i Danmark skal hverken mistænkes eller generes gennem terrorhandlingerne i USA.

Det er kommet frem, at vi i Danmark har huset adskillige krigsforbrydere, hvor mange er lidt uklart, og hvor meget der er tale om, vil anklagemyndigheden nu se på. Men det er klart, at den måde, det har været fremstillet på, hvor vi måske har haft en lovgivning, der ikke har været klar nok, er utilfredsstillende. Det er også derfor, det er godt, at vi får vedtaget et forslag til vedtagelse her i Folketinget i dag, som lægger op til, at vi skal have en stramning af de ting.

Valgrytterne har svirret meget i den seneste tid, men det er klogt, at statsministeren holder fast i, at arbejdet skal gøres færdigt. Vi står foran vigtige forhandlinger om finansloven, og befolkningen har krav på et ordentligt stykke arbejde her fra Folketinget i stedet for valgtaktik. Vi answer det for givet, at der igen skal laves finanslov med venstrefløjen. De borgerlige har for længe siden lagt sig i hængekøjen. Deres økonomiske politik er både så asocial og så urealistisk, at det ikke har noget formål at forestille sig et stykke arbejde fra den kant.

Fra SF har vi fremlagt den politik, vi ønsker fremmet i finanslovforhandlingerne. Nogle har spurgt, om den nye situation efter den 11. september har ændret vore prioriteringer. Svaret er: Det har den ikke. Vi er villige til at forhandle om nye tiltag omkring det civile beredskab og omkring efterretningsvæsenet. Det er også muligt, at det kommer til at koste penge; det må vi se på, men vi afviser på det bestemteste, at det skal ske på bekostning af velfærdspolitikken. Det skal ikke være den gamle fru Jensen, der gennem en dårligere hjemmehjælp kommer til at betale for et bedre beredskab.

Der er stadig væk så mange uløste opgaver i vores velfærdssamfund: ældre og handicappede, der ikke får en ordentlig hjemmehjælp; en folkeskole, der er nedslidt; ventelister på sygehuse; børn, der ikke bliver passet; familier, der ikke kan få deres tid til at hænge sammen; mennesker, der er stødt ud fra arbejdsmarkedet.

Disse opgaver skal ikke nedprioriteres på grund af det øgede beredskab; det fornemmede jeg også på statsministerens tale er regeringens holdning, og det er vi tilfredse med. Danmark er fortsat et af verdens rigeste lande. Vi har en